

РЕШЕНИЕ

№ 1332

гр. София, 26.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 04.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **87** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Делото е образувано по жалба подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: гр. С., [жк], [жилищен адрес] и електронен адрес: [електронна поща], чрез П. И. Х., в качеството на управител, срещу Ревизионен акт /РА/№Р-22220317008707-091-001/10.07.2018г., издаден от А. Г. М. – орган, възложил ревизията, и Б. В. М. – ръководител на ревизията, частично потвърден с решение № 1736/09.11.2018г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" – гр. С..

Жалбоподателят, чрез процесуалния си представител адв. Ю., твърди, че РА е неправилен, незаконосъобразен и необоснован. Претендира се отмяна на РА и присъждане на сторените разноски по делото, съгласно приложен списък.

Ответника-директор на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" /ОДОП/ - [населено място], чрез процесуалния си представител юр. С. излага становище за неоснователност на жалбата. Претендира се присъждане на следващото се юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София, 34 състав, след преценка на събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срок и от надлежна страна имаща правен интерес от обжалването/решението е връчено на 15.11.2018г./л.12/,жалбата е депозирана на 26.11.2019г./л.6-35/.Ревизионният акт е обжалван в предвидения за това срок пред директора на ОДОП-гр.С.,който с решението си го е потвърдил частично.Жалбата е процесуално допустима.

Ревизията на [фирма] е възложена със заповед №Р-22220317008707-020-001/12.12.2017г./л.22/,връчена на 19.12.2017г.,издадена от Р. Г. Я., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в качеството му на заместник съгласно заповед №15807/06.12.2017г.,на А. Г. М.,на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – определена с Заповед №РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С..Възложено е извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по ЗДДС за периодите от 01.12.2014г. до 31.10.2017г.Впоследствие ревизията е изменена със заповед за изменение на заповед за възлагане/ЗИЗВР/ Заповед №Р-22220317008707-020-002 от 22.12.2017г.,връчена на 28.12.2017г. и Заповед №Р-22220317008707-020-003 от 19.03.2018г.,връчена на 20.03.2018г.За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад /РД/№Р-22220317008707-092-001/01.06.2018 г., връчен на 04.06.2018 г. С доклада е направено предложение за установяване на данък за възстановяване общо за ревизираните периоди в размер на 972 001,86лв.,при деклариран данък за възстановяване в размер на 1 112 282,52 лв./л.25-48/В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е постъпило писмено възражение.Ревизията е приключила с РА №Р-22220317008707-091-001/10.07.2018г., издаден от А. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и Б. В. М., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен на 24.07.2018 г.,като с РА допълнително са установени за внасяне задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 114 341,29 лв. и лихви в размер на 15 172,69 лв.

С решение №1736/09.11.2019г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" – [населено място], ревизионен акт №Р-22220317008707-091-001/10.07.2018г., е изменен в оспорената част, като установеният с РА резултат по ЗДДС за данъчен период от 01.10.2017 г. до 31.10.2017 г. – ДДС за внасяне в размер на 55 671,23 лв. и лихви в размер на 3 680,78 лв., е определен ДДС за внасяне в размер на 206,73 лв. и съответните лихви,като е потвърден РА в останалата част.

ЗВР и и ЗИЗВР са издадени от надлежно упълномощени органи по приходите,видно от приложените по делото упълномощителни заповеди/л.13,16/.От приобщените по делото доказателства, се установява, също така и че ЗВР,заповедите за изменение на ЗВР,РА и РД са надлежно подписани с валидни електронни подписи/л.51-54/,положени в съответствие със закона за електронния документ и електронния подпис към момента на подписването на електронните документи.

В хода на ревизията е установено,че [фирма] е регистрирано,като еднолично дружество с ограничена отговорност в Агенцията по вписванията на 25.09.2012 г. с

едноличен собственик на капитала П. Х. И.ТД е регистрирано по ЗДДС, считано от 02.10.2013г. Дейността на дружеството се осъществява, чрез наети обработваеми земи в землището на [населено място], общ.Г., област П..Сключени са договори с фирми за покупка на посадъчен материал и препарати и за извършване на агротехнически услуги - оран, сеитба, торене, пръскане и други. Персоналът в дружеството е нает по трудови правоотношения. Съществуват следните категории персонал: аналитични специалисти, административен персонал и работници, списъчният брой за ревизиран период е 24 лица по трудов договор. В хода на производството е установено, че [фирма] няма регистриран ЕКАФП и всички разплащанията се извършват по банков път. При ревизията е установено, че дружеството е декларирало извършване както на облагаеми, така и на освободени доставки, представляващи търговия и отдаване под наем на земеделски земи. От страна на [фирма] не е направено разделение на разходите. В хода на ревизията е констатирано, че в дневниците за покупки и СД за ДДС са отразени получени стоки и услуги с право на пълен данъчен кредит, за които лицето има право на частичен данъчен кредит. За периодите 01.12.2014г.-31.03.2015г. дружеството е декларирало получени доставки на стоки и услуги с право на приспадане на пълен данъчен кредит. За периодите 01.04.2015 г. -30.11.2017г. са декларирани доставки с право на пълен и на частичен данъчен кредит. За периодите от 01.12.2014 г. до 30.11.2017 г. са получени стоки и услуги, използвани както за извършване на доставки, за които лицето има право на приспадане на данъчен кредит, така и за доставки или дейности, за които лицето няма такова право, като дружеството е декларирало и упражнило право на приспадане на пълен данъчен кредит за наем на МПС, гориво, мобилни апарати и монитори, мобилни услуги, нотариални такси, наемни и охранителни услуги, консумативи и материали, ел. енергия и парно отопление, счетоводни услуги и др., документирани с фактури и протоколи, систематично описани в табличен вид в РД на стр. 5-16. Същите са на обща стойност 794 508,55 лв., с начислен ДДС в размер на 158 901,71 лв. Констатирано е, че за тези доставки е упражнено право на пълен данъчен кредит, а за ревизираното дружество е налице право на приспадане на частичен данъчен кредит. С оглед установеното, на основание чл. 73 от ЗДДС, с РА е извършена корекция на ползвания пълен данъчен кредит общо в размер на 60 176,11 лв. Приложени са определените коефициенти по години, като размерът на корекциите е описан в РД по данъчни периоди. Органите по приходите са установили, че от страна на дружеството не са определени правилно, съгласно изискванията на чл. 73, ал. 5 от ЗДДС, коефициентите за получените доставки с право на частичен данъчен кредит. Данните по периоди са отразени в таблица на стр. 17-18 в РД. Изчисленията са направени при изменени коефициенти, както следва: за периодите от м. 04.2015 г. до м. 12.2015 г., при деклариран коефициент 0,79, с РА е определен коефициент 0,71. За периодите от м. 01.2016г. до м. 12.2016г. при деклариран коефициент 0,72 с РА е определен коефициент 0,67. За периодите от м. 01.2017г. до м. 11.2017г. при деклариран коефициент 0,66, с РА е определен коефициент 0,54. С оглед изложеното и извършените при ревизията корекции, с РА са изменени и стойностите на годишните корекции по чл. 73, ал. 8 от ЗДДС, както следва: За 2015 г. доставките с ЧДК са общо в размер на 46 779,69 лв. *0,71/коефициент за 2014 г./ = 33 213,58 лв. При установен коефициент за 2016 г. равен на 0,67, размерът на данъчния кредит е 31 342,39 лв. и за данъчен период м. 12.2015 г. следва отрицателна корекция в размер на /-1 871,19/ лв. За 2016 г. доставките с ЧДК са общо в размер на 58 036,15 лв. *0,67/коефициент за 2015 г./=38

884,22лв.При установен коефициент за 2016 г. равен на 0,54, размерът на данъчния кредит е 31 339,52 лв. и за данъчен период м. 12.2016 г. следва отрицателна корекция в размер на /-7 544,70/ лв.

В съдебно заседание от 04.02.2020 г. е прието заключение на вещото лице Т. Г. по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза /СЧЕ/.Същата е неоспорена от страните.

При така установеното от фактическа страна,съдът намира жалбата за НЕОСНОВАТЕЛНА, предвид следното:

Не се спори,между страните че жалбоподателят [фирма] е регистриран по ЗДДС и че неговите доставчици също регистрирани по ЗДДС лица,че доставките са се осъществили,че както жалбоподателят,така и съконтрагентите му са осчетоводили процесните фактури,че са ги включили в дневниците за покупки и продажби,както и в справките декларации по ЗДДС в съответните периоди,както и че дължимият ДДС е платен.Спорът пред настоящата инстанция се свежда до въпроса за прилагането на правната норма на чл.73 ал.2 и ал.5 от ЗДДС.Правилата за изчисляване на коефициента са регламентирани в чл. 73 на ЗДДС и в чл. 64 - 65 на ППЗДДС. При това в съответствие с разпоредбата на чл. 73, ал. 5 на закона при текущото начисляване на кредита през дадена година данъчно задължените лица ползват размера на коефициента, изчислен на база съответните им облагаем и общ обороти за предходна календарна година.

Оборотът с право на данъчен кредит се изчислява като сума от данъчните основи на доставките, посочени в чл. 73, ал. 3 на закона. В хода на ревизионното производство безспорно е установено,че жалбоподателят няма заведена разгърната аналитична отчетност, като от аналитичната отчетност може да бъде направен извод коя покупка е предназначена за облагаеми доставки и коя обслужва освободени доставки. Вещото лице е изчислило задълженията по чл.73 от ЗДДС при съобразяване на представените от жалбоподателят в хода на административното и съдебното обжалване доказателства.Съдът не кредитира експертизата, доколкото вещото лице не е обосновало заключението си по отношение на участващите при изчисление на коефициентите за корекция стойности на оборотите на доставките, извършвани от жалбоподателя за отделните периоди и по видове/облагаеми,освободени/.Представените в хода на ревизионното производство документи подкрепят изводите на органа по приходите за доходите от облагаеми и необлагаеми дейности за всеки от периодите на ревизията, поради което РА е правилен в частите, в които са установени задължения по ЗДДС, в резултат на извършени по реда на чл.73 от ЗДДС корекции на резултатите за съответните данъчни периоди.Органите по приходите подробно са изследвали и изложили установените факти и обстоятелства и приложимите правни норми, обуславящи корекциите по реда на чл.73. За конкретно установените по размер корекции в РД и РА са изложени подробни мотиви, като е посочен реда на направените изчисления и всички данни са обобщени в отделни таблици. С определението по доклада на делото съдът е разпределил доказателствената тежест между страните(лист 127 от делото). Страните не са възразили по доклада и разпределената от съда доказателствена тежест. В жалбата до съдът от дружеството единствено е посочено,че РА е неправилен и мотивите са неясни,без да са посочени конкретни основания.Съдът намира за

неоснователно твърдението на дружеството-жалбоподател за липса на мотиви в оспорения акт. Изложените в акта мотиви са обосновани и съобразени със разпоредбите на ЗДДС, за да може да бъде извършена преценка относно правилността на корекцията при проследяване на заложената методика за определяне на коригиращия коефициент в 73,ал.2 от ЗДДС и преизчисляване на размера на частичния данъчен кредит по чл.73,ал.6 от ЗДДС.

Съдът намира ревизионния акт за правилен в обжалваната част,а жалбата срещу него като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

От страните се претендират разноски,които предвид изхода от делото, следва да се присъдят на ответника възнаграждение за осъществената юрисконсултска защита в размер на 3003,80 лв., изчислено съгласно чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. на ВАС за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран от изложеното, и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161 от ДОПК, Административен съд София,34 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма],ЕИК202241176, с адрес за кореспонденция:гр. С.,[жк], [жилищен адрес] и електронен адрес: [електронна поща], чрез П. И. Х., в качеството на управител, срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22220317008707-091-001/10.07.2018 г., издаден от А. Г. М. – орган, възложил ревизията, и Б. В. М.–ръководител на ревизията,частично потвърден с решение №1736/09.11.2018г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" – [населено място],с който на дружеството са установени допълнително за внасяне задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 70886,20 лв. и лихви в размер на 11 574,93 лв.

ОСЪЖДА [фирма],ЕИК202241176,с адрес за кореспонденция:гр. С.,ж.к.,С.“,[жилищен адрес] ,представявано от управителя П. И. Х.,да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика",ОДОП-НАП-гр.С. сумата от 3003,80 /три хиляди и три лева и осемдесет стотинки/лева,представляваща възнаграждение за осъществената юрисконсултска защита.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщаването на страните.

съдия: